

Служба „Преса и
информация“

Общ съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 184/18
Люксембург, 26 ноември 2018 г.

Решение по дело T-458/17
Shindler и др./Съвет на Европейския съюз

Брекзит: искането на тринадесет британски граждани, живеещи в държави от ЕС, различни от Обединеното кралство, за отмяна на решението за разрешаване на започването на преговорите за Брексит, не е допустимо

Общият съд постановява, че обжалваното решение не поражда последици за правното положение на британските граждани, подали жалбата

Тринадесет британски граждани, живеещи в държави членки, различни от Обединеното кралство, искат от Общия съд да отмени решението на Съвета на Европейския съюз за разрешаване на започването на преговорите за Брексит.

Жалбоподателите изтъкват, че са били лишени от правото им да гласуват на референдума, поради пребиваването им в чужбина, че обжалваното решение има преки последици за правата, предоставени им от Договорите и представлява акт, с който Съветът е приел нотифицирането на намерението на Обединеното кралство за оттегляне от Европейския съюз. Те посочват освен това, че обжалваното решение няма за цел да запази качеството им на граждани на Съюза и че процесът на оттегляне е нищожен поради липсата на конституционно разрешение. Най-сетне, жалбоподателите подчертават, че подадената пред Общия съд жалба е единственото ефективно средство за защита пред съда на Съюза преди неизбежната загуба на качеството им на граждани на Съюза, която ще настъпи на 29 март 2019 г.

Съветът иска от Общия съд да постанови, че жалбата не е допустима и че делото следователно не може да бъде разгледано, тъй като обжалваното решение не може да бъде атакувано от физическо или юридическо лице и че жалбоподателите нямат нито правен интерес, нито правна легитимация да обжалват това решение. Всъщност според Съвета обжалваното решение не поражда никакви последици за правното положение на жалбоподателите; то представлява само подготвителен акт и последица от нотифицирането от Обединеното кралство на намерението му за оттегляне. Следователно едва след приключването на процедурата по член 50 ДЕС¹ правата на жалбоподателите биха могли да бъдат засегнати.

В решението си от този ден Общият съд проверява дали жалбата за отмяна, подадена от тринадесетте британски граждани, е допустима, т.е. дали е насочена срещу решение, което поражда последици за правното им положение. Той констатира, че жалбоподателите не са адресати на акта и припомня в резултат на това правилото, че за да може да бъде обжалван, актът трябва да засяга най-малкото пряко жалбоподателите² и да поражда преки последици за правното им положение. Общият съд отбелязва, че **макар решението на Съвета за разрешаване на започването на преговорите за Брексит да поражда правно**

¹ Разпоредбата на член 50 ДЕС предвижда, че всяка държава членка може да реши, в съответствие със своите конституционни изисквания, да се оттегли от Съюза. Така, държавата членка, която реши да се оттегли, нотифицира за намерението си Европейския съвет. В съответствие с насоките, дадени от Европейския съвет, Съюзът договаря и сключва споразумение с тази държава, с което се определят редът и условията за нейното оттегляне, като се вземат предвид рамките на бъдещите й отношения със Съюза. Договореното споразумение за оттегляне се сключва от името на Съюза от Съвета, действащ с квалифицирано мнозинство, след получаване на съгласието на Европейския парламент.

² Член 263, четвърта алинея ДФЕС.

действие между Съюза и неговите държави членки и институциите на Съюза, по-специално Комисията, която е оправомощена от това решение да започне преговорите с цел постигане на споразумение с Обединеното кралство, то не поражда преки последици за правното положение на жалбоподателите.

Всъщност Общият съд счита, че решението не изменя правното положение на британските граждани, живеещи в друга държава членка, различна от Обединеното кралство, независимо от това дали става въпрос за положението им към датата на обжалваното решение или за положението им след датата на оттеглянето. Така, според Общия съд жалбоподателите погрешно изтъкват, че са пряко засегнати, що се отнася по-специално до качеството им на граждани на Съюза, правото им да гласуват на европейски парламентарни и местни избори, правото им на зачитане на личния и семеен живот, правото им на свободно движение, пребиваване и работа, правото им на собственост и правото им на социални помощи. Общият съд допълва, че макар да е вярно, че правното положение на жалбоподателите, по-специално качеството им на граждани на Съюза, може да бъде засегнато при оттеглянето на Обединеното кралство от Съюза, споразумение за оттегляне може да бъде или да не бъде сключено, това евентуално засягане на правата им, което впрочем не може да бъде преценено към настоящия момент, нито съдържанието или обхвата му, не произтича от обжалваното решение.

Общият съд уточнява освен това, че обжалваното решение не включва, не утвърждава нито приема нотифицирането на намерението за оттегляне от 29 март 2017 г. и приема поради това, че жалбоподателите нямат основание да поддържат, че решението включва имплицитен акт, с който Съветът е приел нотифицирането на намерението за оттегляне от 29 март 2017 г., нито че обжалваното решение е осъществило излизането на Обединеното кралство от Съюза.

Що се отнася до запазването на качеството на жалбоподателите на граждани на Съюза, обжалваното решение е само подготвителен акт, който не може да предопредели съдържанието на евентуалното окончателно споразумение, по-специално относно приложното поле на евентуалните разпоредби във връзка със запазването на статута и правата на британските граждани в Съюза в 27 държави членки, още повече, че обжалваното решение няма за цел да уреди тези права в случай, че споразумение не бъде постигнато. Следователно жалбоподателите не могат да претендират, че обжалваното решение не внася никаква сигурност относно правата на гражданите на Обединеното кралство, пребиваващи в чужбина.

Относно претендираната липса на безспорно конституционно разрешение, основано на гласа на всички британски граждани, Общият съд отбелязва, че тези доводи целят да оспорят законосъобразността на обжалваното решение. Според Общия съд обаче тези доводи не поставят под въпрос липсата на преки правни последици на решението върху правното положение на жалбоподателите и произтичащата от това допустимост на жалбата.

Що се отнася до доводите, основани на липсата на друго ефективно средство за правна защита пред съд на Съюза, Общият съд отбелязва на първо място, че обхватът на разглежданото от него обжалвано решение не включва евентуалната загуба на качеството на гражданин на Съюза, тъй като по отношение на жалбоподателите решението има стойността на подготвителен акт. На второ място Общият съд припомня, че съдебният контрол за спазването на правния ред на Съюза се осигурява не само от Съда и Общия съд на Европейския съюз, но също и от юрисдикциите на държавите членки. Актът, с който Обединеното кралство нотифицира Съвета за намерението си да се оттегли от Съюза и фактът, че някои британски граждани не са могли да гласуват, би могъл да бъде обжалван пред юрисдикция на Обединеното кралство. Освен това, що се отнася до доводите на жалбоподателите, че жалбата пред Общия съд е единственото средство за гарантиране на правото им на ефективна съдебна защита в случай на съдебен спор относно евентуалното споразумение за оттегляне, тъй като Обединеното кралство може да счете, че не е обвързано от решение на съда на Съюза, Общият съд подчертава, че допустимостта на жалбата им не зависи от това дали Обединеното кралство ще счете, че е обвързано от

решение на съда на Съюза, а от условието, че обжалваното решение трябва да поражда пряко последици за правното положение на жалбоподателите.

Следователно Общият съд отхвърля жалбата като недопустима, тъй като решението на Съвета за разрешаване на започването на преговорите за Брекзит не поражда задължително правно действие, което може да засегне интересите на жалбоподателите, изменяйки съществено правното им положение.

ЗАБЕЛЕЖКА: Решението на Общия съд може да се обжалва само по правните въпроси пред Съда в срок от два месеца, считано от съобщаването му.

ЗАБЕЛЕЖКА: Жалбата за отмяна цели да бъдат отменени актове на институциите на Съюза, които противоречат на правото на Съюза. При определени условия държавите членки, европейските институции и частноправните субекти могат да сезират Съда или Общия съд с жалба за отмяна. Ако жалбата е основателна, актът се отменя. Съответната институция трябва да отстрани евентуалната празнота в правото, създадена с отмяната на акта.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Общия съд.

[Пълният текст](#) на съдебното решение е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването.

За допълнителна информация се свържете с Corina Gabriela Socoliuc ☎ (+352) 4303 4293

Кадри от прочитането на заключението са достъпни на „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106